

III 56.

Lilla Klacka

Grufvesält.

N° 68. - D

Karta

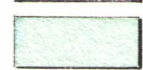
öfver

LILLA KLACKA GRUFVEFÄLT

i

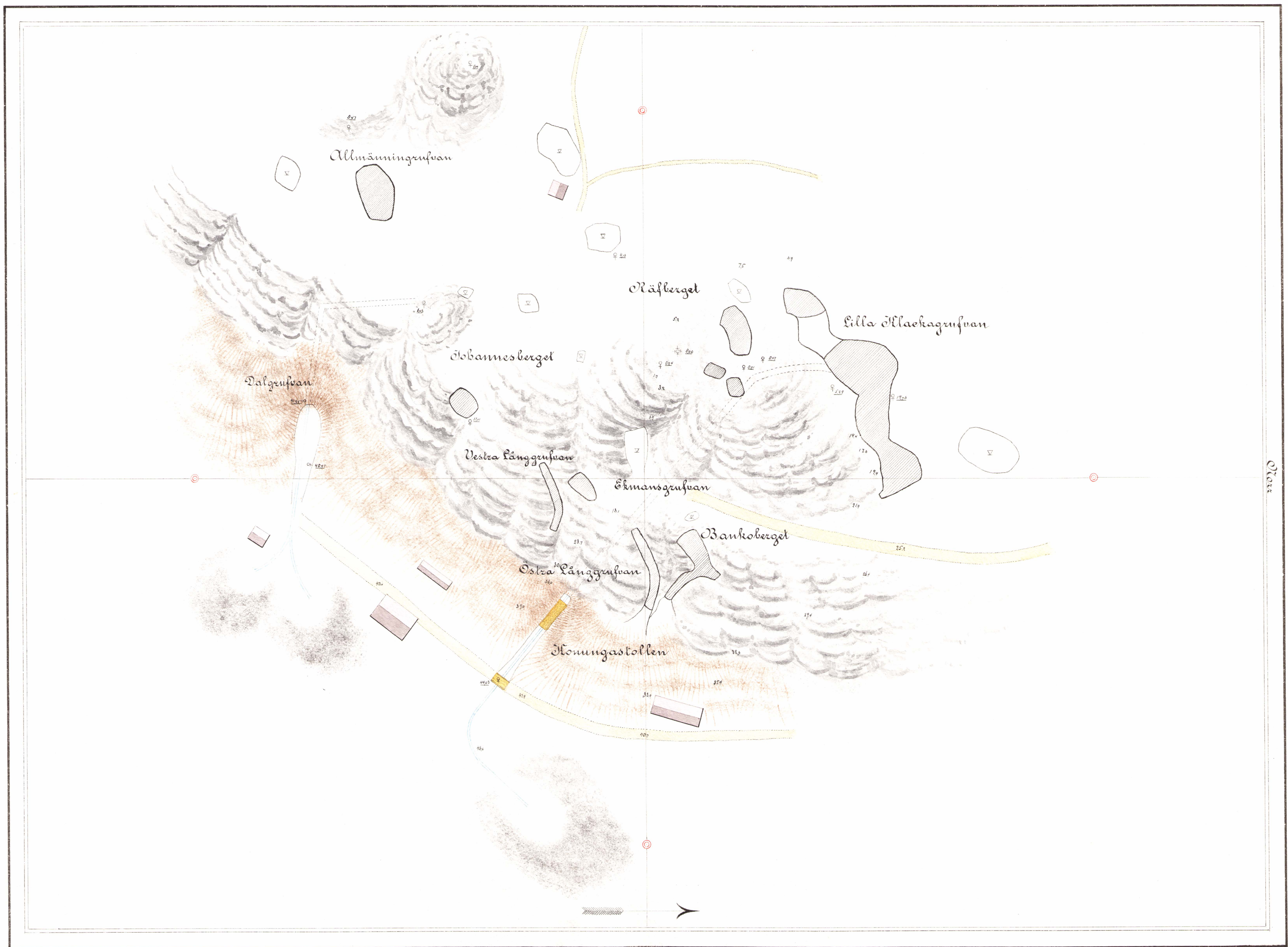
Nora socken och Örebro län.

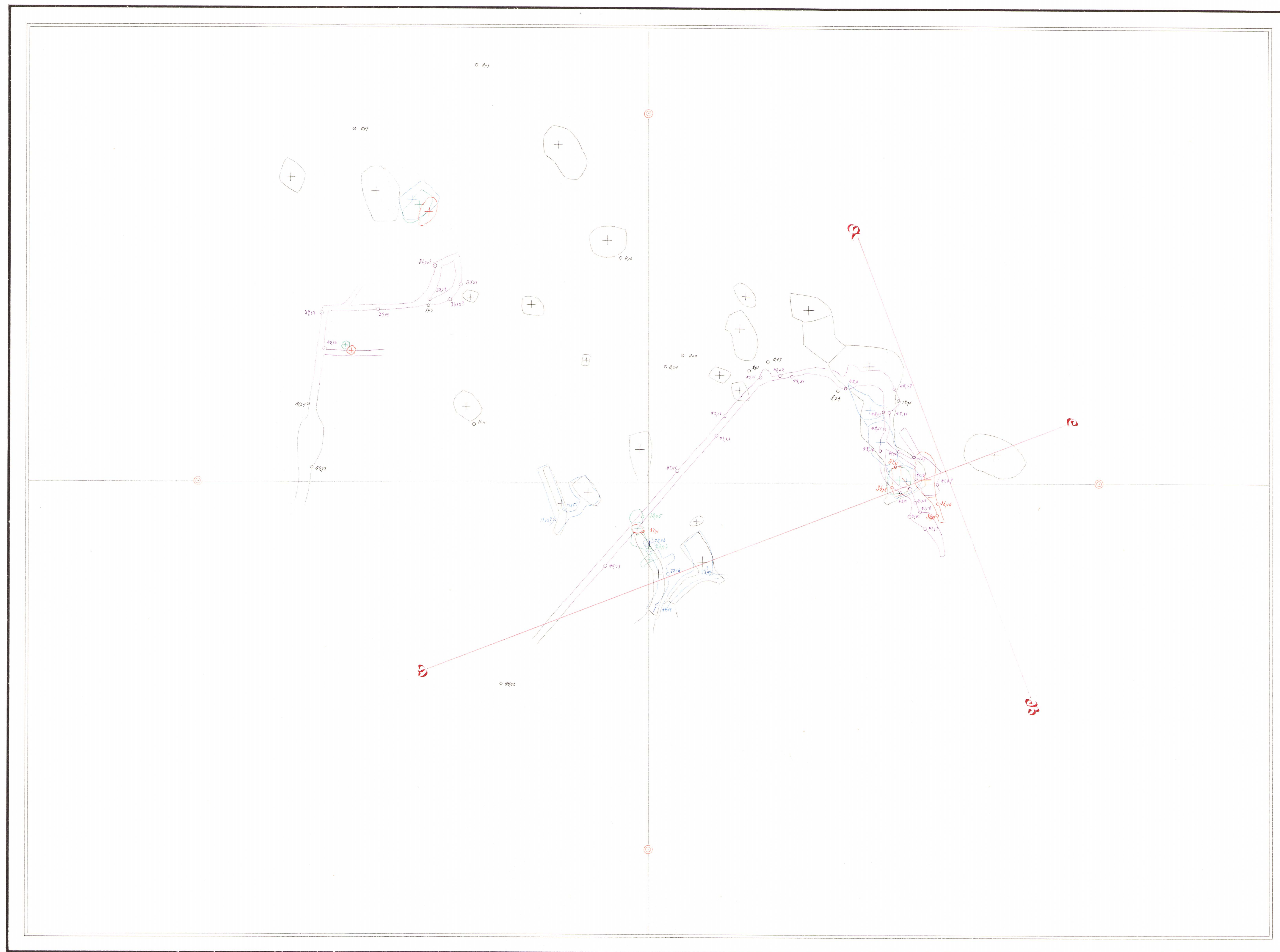
Beteckningar:

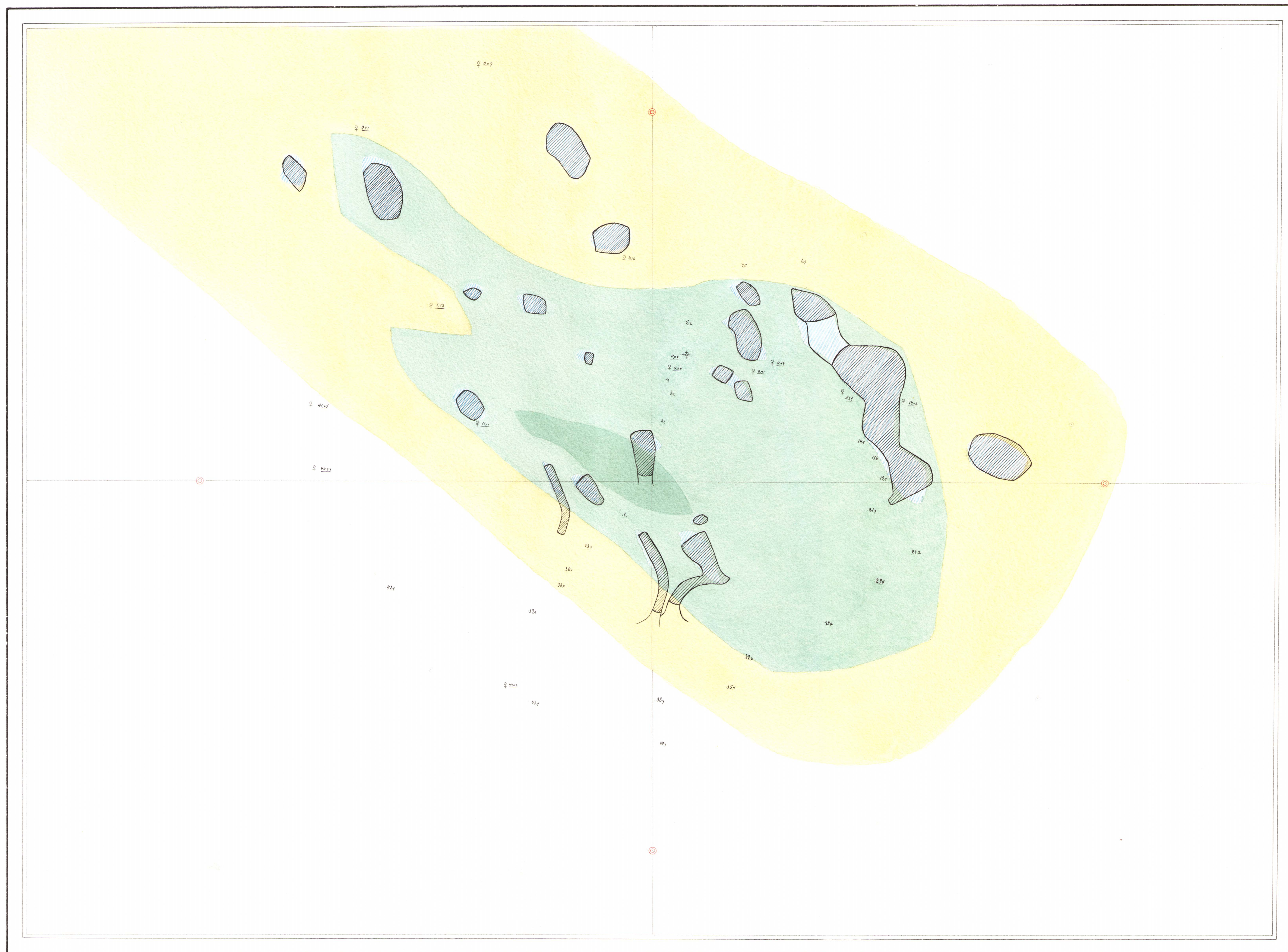
	Svartmalm
	Svartmalm af obestämd mäktighet.
	Amfibol med Quarz
	Quarz med Amfibol
	Källeflintgneis

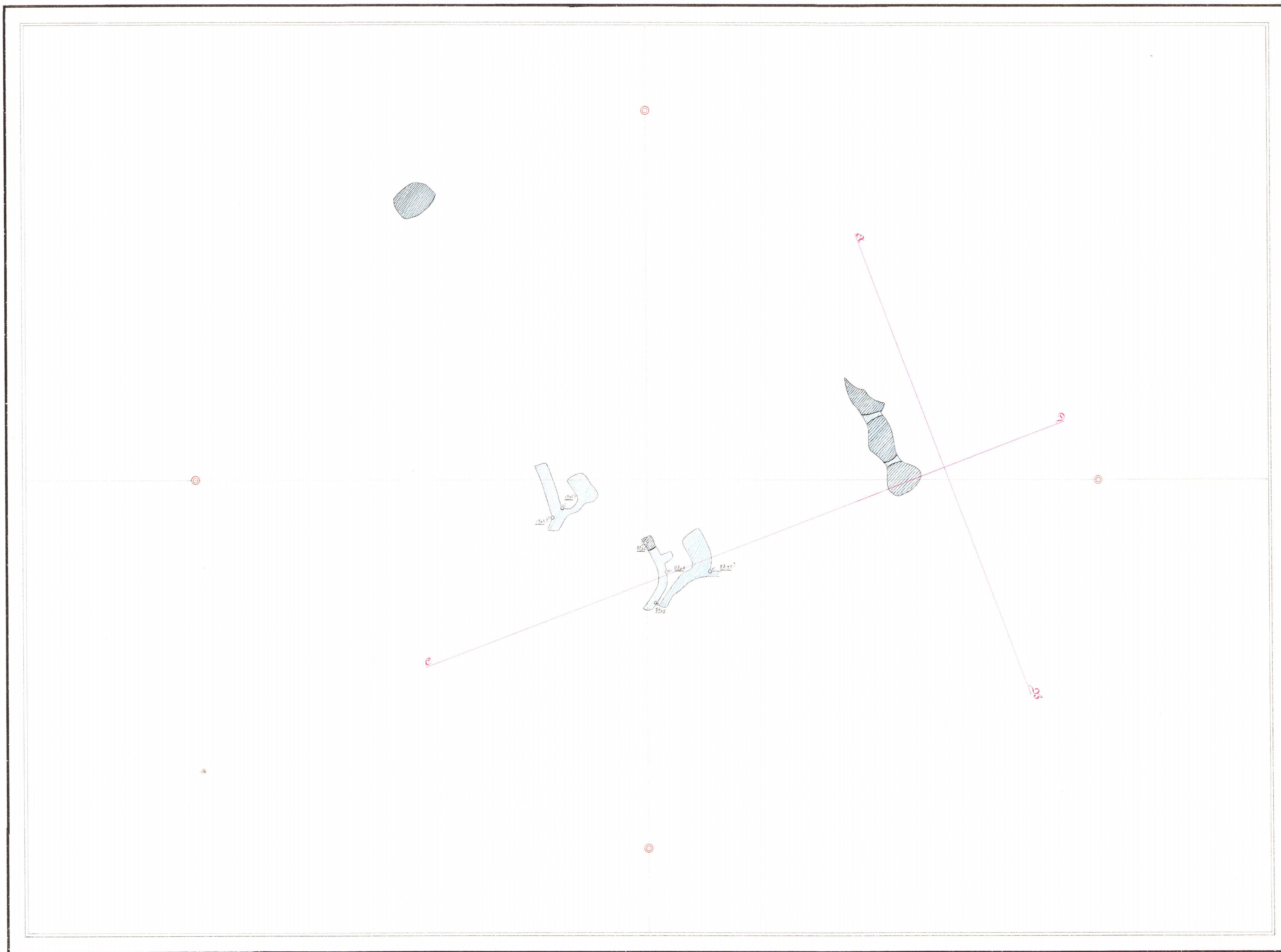
Aflattad år 1886 af *Birger Sautesson* (H. Com. Coll. res. d. 27/8 85)
efter en äldre karta och egna mätningar senast d. 8/8 83.

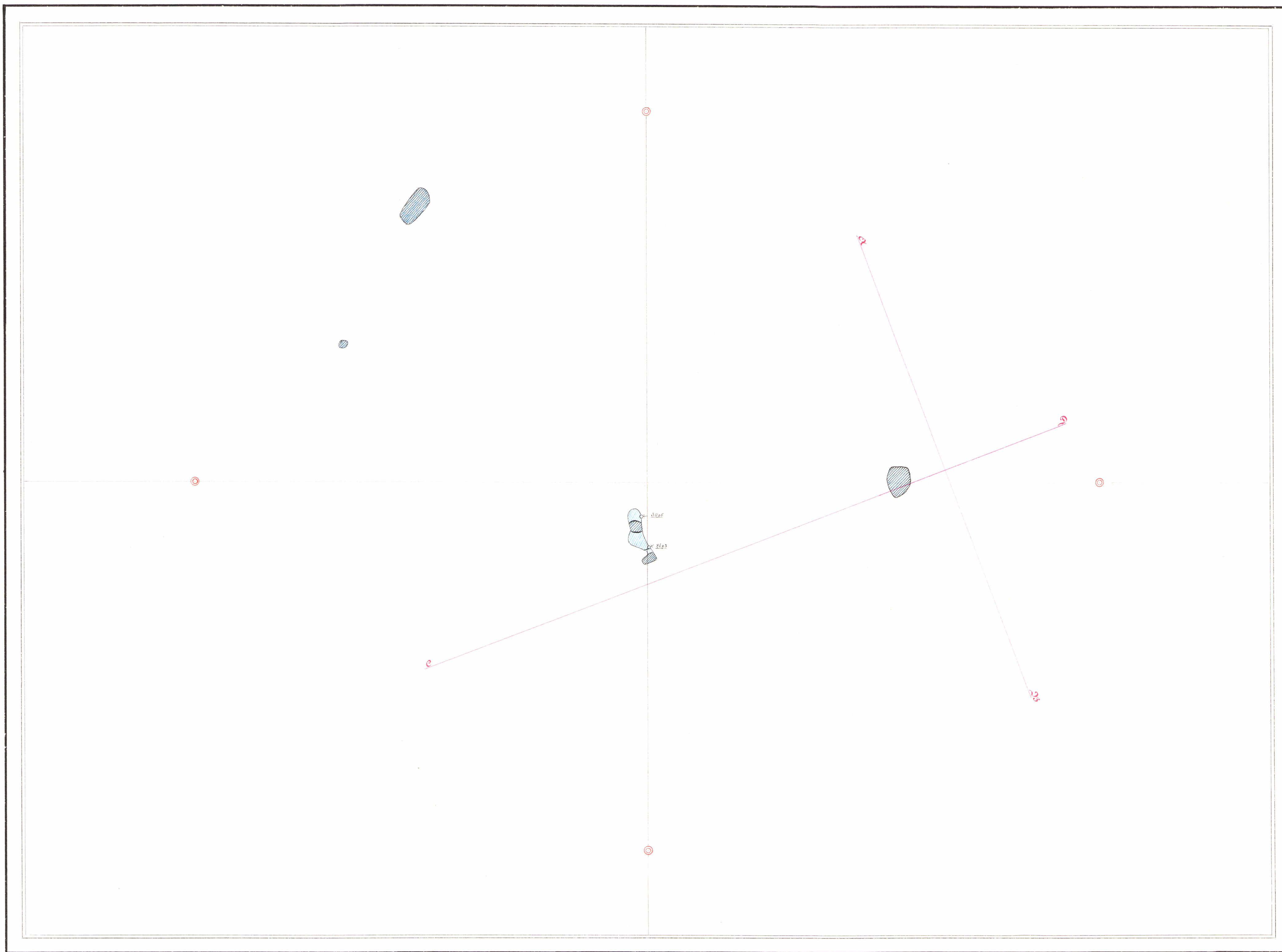
Skala 1:800

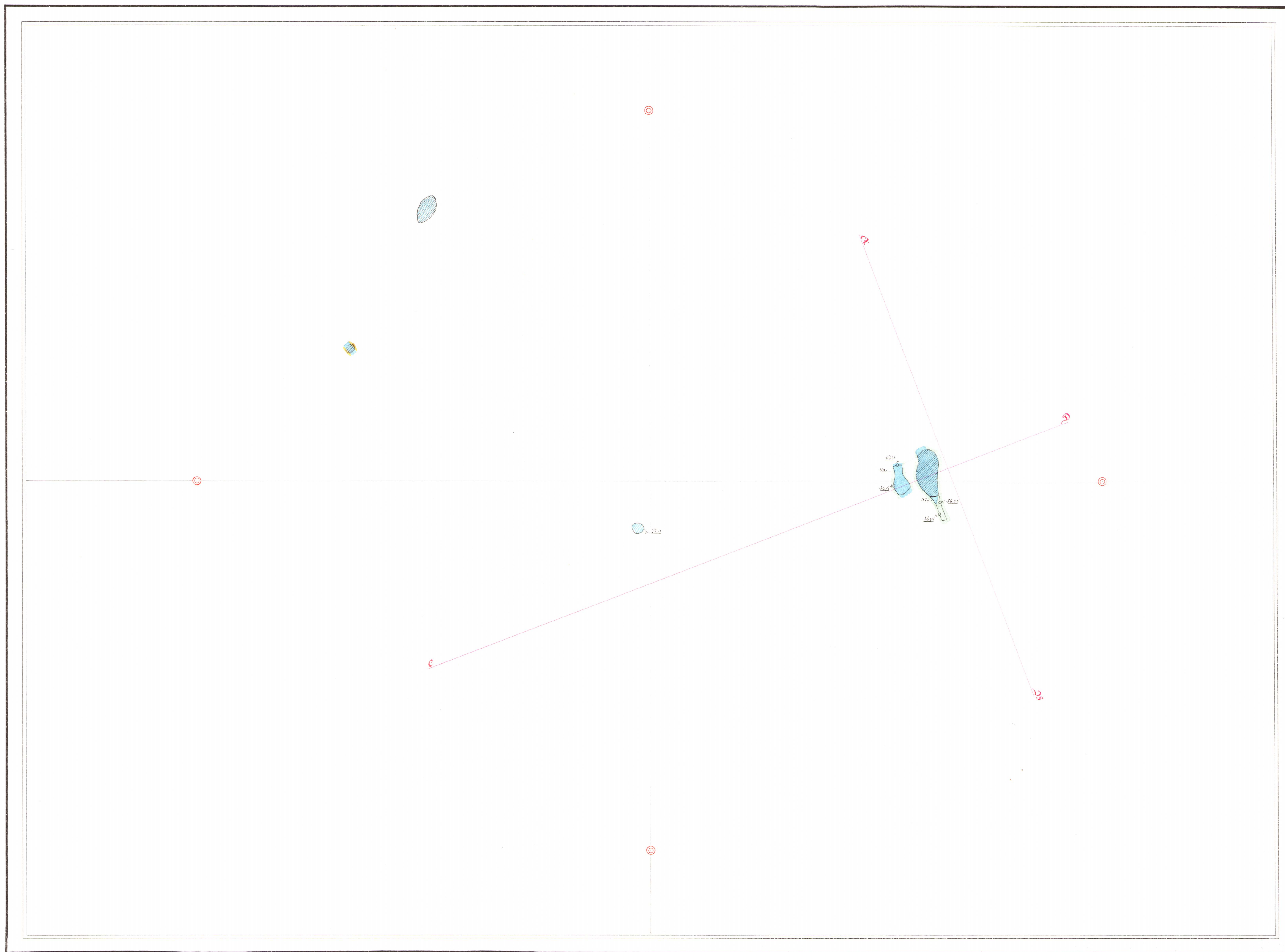

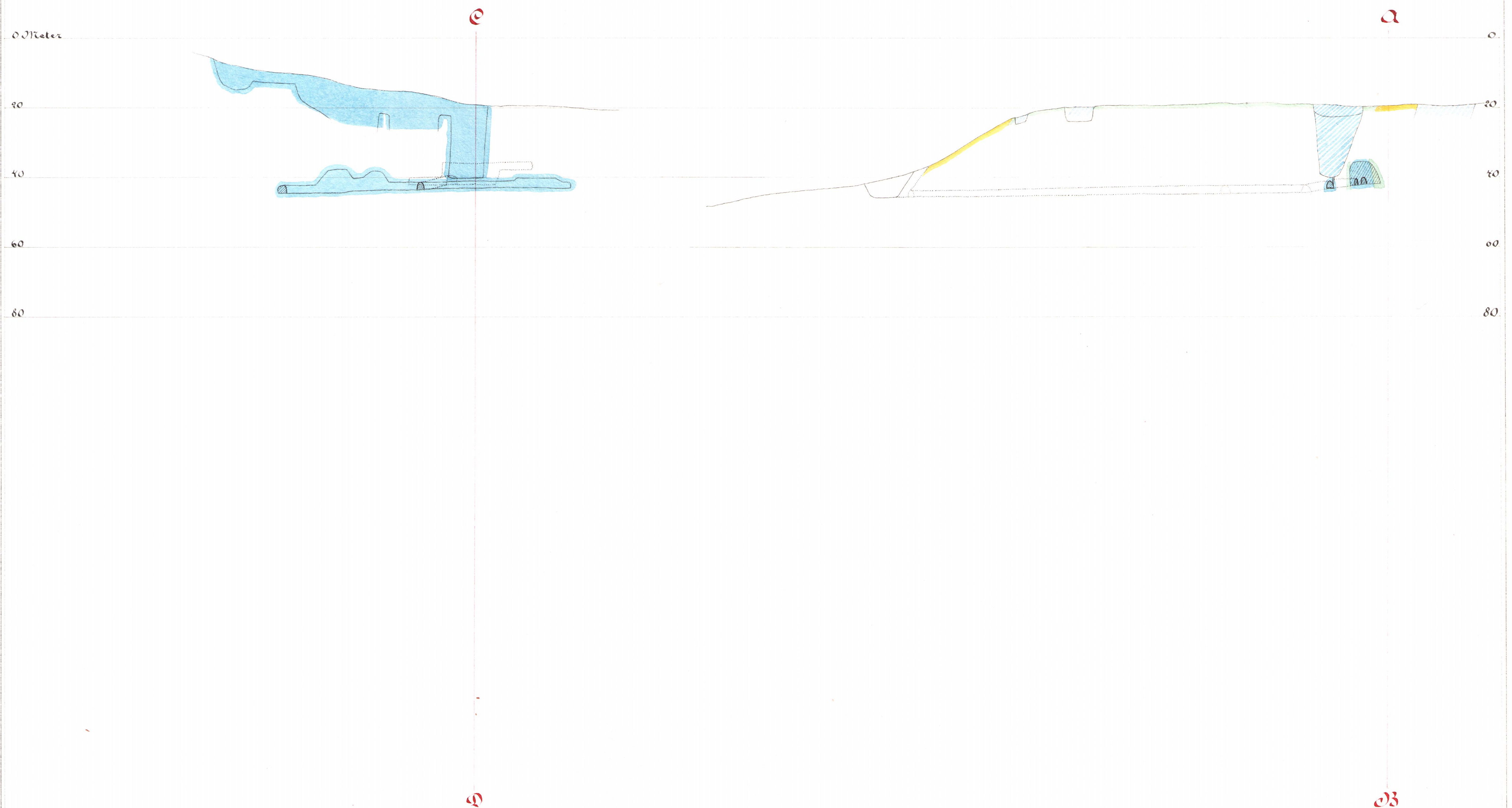

Profiler

Längdprofil efter A-B

Tvärprofil efter C-D

Lilla Klacka Grufvält.

Fältet är beläget inom stora socknen af Örebro Län, 12 kilometer nordväst om Stora Stad.

Flere grufvor äro här sedan urminnes tid upptäckta och brutna, såsom Lilla Klacka, Råfberget, Allmanninggrufvan, Bankoberget, Långgrufvorna, Ekmanigrufvan, Johannisberget m. fl. De ha fördom räknats till Stora Klackafältet, beläget något mer än 100 meter nordväst om Lilla Klackagrufvan och tillhöra sedan 1859 Klacka och Lerbergs grufvobolag.

Ekman belägna i närheten af Lerbergs och Stora Klacka grufvofältis oansettliga fyndighet af rika och engående malmer, ha härvarande svartmalmer en med dem väsendetligen olika karaktär.

Fyndigheten utgöres nämligen af en mängd lörre och mindre malmkörtlar, hvilka utan någon bestämd ordning äro inlagrade i en hufvudsakligen af amfibol och quarz bestående bergart. Föröfrigt är denna bergart i nästan hela sin massa inprägnad med magnetiskorn, hvarigenom den i sin helhet kan betraktas såsom fyndig, fastän blott i vissa partier magnetiten blifvit så sandad, att den under vissa förutsättningar kan anses brytvärd. Äfven i dessa partier är den emellertid ganska tom och fäning, så att den måste undersättas sorgfälligt skräddning för att kunna tillgodogöras.

En analys på Orustadts generalprof af svartmalm från Lilla Klacka grufvan, utförd år 1877 af B. Fernquist, angifver följande sammansättning:

Garnatidul	7.08 %
Garnatidul	0.55 "
Manganatidul	0.19 "
Tackjord	3.76 "
Kalkjord	4.00 "
Lerjord	2.06 "
Kiselsgre	17.75 "
Kolsyra	0.38 "
Fosforsyra	0.011 "
Soavel	0.01 "
	99.291 %

Jernhalten	51.9 %
Fosforhalten	0.005 "

Enligt på generalprof af Lilla Klackagruvans malm utförde degelprof har denna såsom maximum

1876 med 10 % kalk gifvit 52.3 % Tackjern;

1877 " 15 " " " 55.5 " " " "

1878 " " " " " 52.0 " " " "

1882 " 20 " " " 54.3 " " " "

Å förnämnda degelprof var soavelhalten 0.008 % och fosforhalten 0.007 %.

Den ovanstående bergarten, hvilken på samma gång utgör malms Lagerart och sidosten, bildar en i nordöstlig riktning till nära 300 meters längd utsträckt körtel af omkring 100 meters bredd samt innesluter ett mindre parti, som till största delen utgöres af grå quarz, något insprängd med amfibol. Omgifvande bergarten har nordöstlig stykning och nära upprätt stupning. Den består af grå hämplingneis af samma utseende, som på de närläggna Klacka och Lerbergspåtten. Gruvorna äro påtagna uppe på ett

mot sydöst brant sluttande berg af circa 50 meters höjd. Från foten af detta berg har man indrifvit Träme Stouar, dels för fyndighetsundersökning, dels för underlättande af Låshällningen och utfrakten af det brutna berget. Den längsta af dessa är Romungs Stouen, som i rak nordvästlig riktning blifvit indrifven 105 meter, samt derefter kräkt mot Lilla Klackagruvans och indrifven ytterligare 100 meter först i nordlig, sedan i nordvästlig riktning. Denna Stou lärar ursprungligen varit öfver en framdrifas ända till Stora Klackapåtten.

Den omkring 100 meter sydligare belägna Dastouen går först i västlig riktning 35 meter samt sedan i nordlig circa 50 meter, till den träffar Åmmåninggryvans fyndighet.

Den enda gruva, som på senare tid blifvit arbetad, är Lilla Klacka. Brytningen har för öfrigt här bedrifvits endast då arbetet i Stora Lerbergsgryvan af någon anledning måst för kortare tid inställas. Den har då utgjorts af något obetydligt tak- eller väggströmningsarbete öfver Stouens nivå. Åmmånbagda längden af de arbetsrum, i hvilka malmen har blifvit uttagen, utgör 75 meter. Största bredden är 7 meter.

Den ofruktiga grufvan är från dagen bruten ned till 40 meters afvägning, samt medelt ett borrhål i botten så att i förbindelse med Stouen, hvass afvägning här är 43 meter.

Genom Konungastaden bortledes ant
vatten, och på en genom denna inlagd
väg utfraktes ant bultet berg i dagen.

Efter verkstād skrädning forstas
malmen antingen med tio den på
1 Kilometers afstånd från färdet befint
liga hamnen vid Fåjon eller tio den
på ungefär samma afstånd den frä
belägna järnvägsstationen vid Skjæen

Pångbro den 12 Mars 1887

Pirger Sautesson